

Hatvannégyben épp, hogy elindultunk Hatvannégy nyarán még csak álmodtunk!

Köszöntök az iskola igazgatójaként mindenkit , akik hivatalból volt diákként, nyugdíjas pedagógusként, Jókaisként megtisztelik jelenlétükkel szeretett iskolánk Jubileumi nyitó rendezvényét, mely egyben a város és a Klebersberg intézményfenntartó első közös tanévnyitó ünnepe.

Mint egy fontos családi ünnepre jöttünk össze érdeklődők szimpatizánsok, barátok , a nagy család tagjai , fiatalok és idősek, hogy ünnepeljük a közösséget, amelyet Jókainak hívnak.

1964 Magyarországa a gazdasági fellendülés, az optimizmus világa. Az emberek mai szemmel szerényen éltek, de szorgos munkával kívántak jobb sorsot teremteni maguknak. Apró dolog, de már elő lehet fizetni az első Trabantra és fekete-fehérben elindult minden idők legkedveltebb magyar sorozata a Tenkes kapitánya. A nehézipar fejlesztése mellett jutott bölcsődékre, óvodákra, iskolákra.

A kor sajátos népesedés politikájának eredményeként a 60 -as években sok gyermek jelentkezett és kért bebocsájtást az iskolákba. Erős és megkerülhetetlen kényszer volt, hogy iskolát kellett építeni .

50 éve rövid út vezetett a gondolattól és elhatározástól a tettekig. Otthonunk a Tillai Ernő tervezte iskolaépület lett, mely ma is minden elemében őrzi a kor hangulatát.

A beruházás teljes költsége 16 millió forint volt. Az új iskolát 1964 szeptemberében vehette birtokba 803 diák és 34 pedagógus. Mi volt fontos az iskolát megalapító Pusztai Józsefnek? Ma már csupán visszaemlékezéseiből tudhatjuk. Az, hogy a diákok számára megteremtette a szaktermeket, biztosította a csoportmunka feltételeit, elindította az angol nyelv oktatását, elvárta a gyerekprogramok színességét.

A 8 év - képzeletbeli utazásunk első stációja - elegendő volt egy jól működő iskola felépítéséhez, hírnevének megalapozásához. Pusztai igazgató úr már nem ünnepelhet velünk.

Gábrriel József igazgató kollégám a derűs iskolát jelölte meg célként a Csillagnézőben, abban a kiadványban, mely az első 10 iskolai évet foglalta össze.

Jó példa az iskolai derűre az első találkozásunkkor feltett kérdést, melyet máig őrzök emlékezetemben.

Miért jó Jókaisnak lenni?-

Soroltam volna észérveimet, de már kaptam is a kézzelfogható, általam biztosan meg nem fejthető választ: - Hát nem vetted észre? Már a nevünkben is benne van a „ Jó”.- Ez persze nemcsak vicc volt, hiszen a tapasztalt testület szakmai munkája igazi értékteremtő műhellyé avatta a Jókait. Az angol tagozat mellett a sporttagozat is nagy vonzereje volt iskolának.

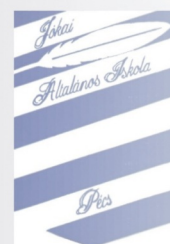
A szovjet oktatási miniszterhelyettes, aki meglátogatta a negyedikesek délutáni sportköri óráját , nyilatkozatában lenyűgözőnek nevezte a gyerekek teljesítményét és külön kiemelte, hogy a gyerekek a 45 perces foglalkozás végén 3-4 szer annyit produkáltak, mint az első tíz percben és ez egyáltalán nem látszott rajtuk, még csak nem is verejtékeztek. A ma már humorosnak tűnő történetet félretéve...

Az iskola teljesítményével eljutott arra a magas szintre, melynek megtartása is művészet.

Az iskola egyetlen komoly bővítése Gábriel igazgató úr idejében valósult meg. Ez az iskola kultúrterme és könyvtára és volt. A megvalósításban összefogott mindenki, a szülők, az üzemek, sőt Aczél György a térség akkori országgyűlési képviselője is.. A határidőt pedig tartani kellett, mert 30 éves évfordulóját ünnepelte az úttörő mozgalom, így időre elkészült a könyvtár.

Gábriel Józseftől idén tavasszal búcsúztunk el.

1980- 97 között az iskola vezetője Spolár János volt. Fontos döntések születtek a 17 év alatt: az alsós magyartanítás korszerűsítése Zsolnai módszer segítségével, az angol nyelv oktatásának átalakítása, a városban az elsők közt kialakított számítástechnika terem megnyitása, valamint, az iskolai alapítvány létrehozása - hogy csak a legfontosabbakat említsem.

„A jelent csak a múltból lehet megérteni, a jövőt csak a múltból lehet felépíteni.” – mondta Babits Mihály.

Jómagam 1997-ben vettem át az iskola irányítását, tehát én is 17 éve vezetem az iskolát legjobb tudásom szerint.

A diákok elért eredményeire kollégáimmal együtt büszkék vagyunk.

Mi tehetséggondozó, kiszámítható, jól működő iskola voltunk és vagyunk.

Erre bizonyíték, hogy iskolánk tanulmányi eredménye hosszú évek óta 4,5 körül mozog. 2004 óta a kompetencia-mérésben eredményeink országosan a legjobbak között vannak. Diákjaink bátran jelentkezhetnek bármelyik középiskolába, szívesen fogadják őket, mert megőrzik elért eredményeiket.

Fontosnak tartjuk a versenyszellem kialakítását, diákjaink megtanulják megmutatni tudásukat, legyen szó sportról, humán vagy reál ismeretekről, képző- vagy előadó művészetekről. Évente 200 körüli városi, megyei, és országos versenyeredmény jelzi e sikereket.

Az elmondottak mellett a legfontosabbnak azt tartom, hogy fenn tudtuk tartani a Jókais szellemiséget, mely az összetartozás különös, másutt meg nem található érzése.

Értékeinket a jövőben is megőrizzük, és tesszük ezt azzal a pedagógus hittel, melyet Német László hagyott ránk:

„Aki hisz a pedagógiában, az csak optimista lehet. A pedagógusi hit, mely inkább a természet, mint nézet dolga, kettőt tételez fel: hogy az emberek (az eddiginél különbbé) nevelhetők, s hogy (az eddigieknél többre) taníthatók.

A nagy nevelők általában az elsőt tartják fontosnak.”

Köszönet mindenkinek, aki önzetlenül hozzátett ahhoz, hogy szeretett iskolánk jó, és ha lehet, még jobb legyen.

Most pedig engedjék meg, hogy azokat köszöntsük, akik 50 éve az első tanévnyitón pedagógusként megkezdték a tanítást az iskolában.

